

KENAN KOLDAY

Holistik gelişim, ruhsal yolculuk, yaşam koçluğu, hakikati arayış, üst düzey yöneticilik

1975 yılında İzmir’de Dünya’ya geldi. Özel İzmir Amerikan Koleji’nden mezun olduktan sonra 1998 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümü’nü bitirdi.

Planlama Mühendisi olarak başladığı iş hayatına halen İzmir’de yabancı menşeli bir global firmada üst düzey yöneticilik yaparak devam etmektedir.

“Ben kimim?”, “neden buradayım?”, “nereden geldim, nereye gidiyorum?” diye ilkokul zamanından itibaren hayatı ve kendini sorgulayarak başladığı hakikat arayışını, parapsikoloji, ruhsal öğretiler, Doğu felsefesi ve Klasik Batı felsefesi, ezoterizm, karşılaştırmalı teoloji, sembolizm, mistisizm, Tasavvuf, strateji ve liderlik, kişisel gelişim ve psikoloji gibi farklı alanlardaki uzun süreli araştırmaları ve çalışmaları ile sürdürmektedir.

2010 yılından beri bir **Adler** koçu olan Kenan Kolday, “**kendini geliştirmek ve daha iyi bir Dünya için insanların hayatında olumlu fark yaratmak**” vizyonuyla hem sosyal ve hem iş hayatında koçluk yapmakta, inanç, bilim, felsefeyi birleştiren eğitimler vermekte ve internet ortamında Milliyet Blog, Blogspot ve Felsefe Taşı Dergisi’nde “Kendini Bil” temasıyla 300’e yakın blog yazmıştır.

İnsanın gelişimini “akıl, beden ve ruhun bütünlüğü” açısından **holistik** bir şekilde ele alan Kenan Kolday’ın yaşam amacı;

- kendini bilme yolunda ilerleyerek hakiki insan olabilmek
- öğrendiklerini eğitim, seminer, koçluk ve yazılarla paylaşarak daha iyi ve güzel bir dünya için insanların daha mutlu, başarılı ve huzurlu bir yaşam sürmelerine vesile olabilmek
- çocuklarını hakiki insanlar olarak yetiştirmektir.

Yakın bir süre önce piyasaya çıkan “**Ruhun Kozmik Yolculuğu**” adlı kitabına ek olarak Publitory.com sitesinde “**Mutluluk Nedir?**”, “**En’el Aşk**” ve “**Uzlaşmaz Zıtlıkların Birlikteliği**” adlı e-kitaplarını da bulabilirsiniz.

2018 yılının ilk yarısında yayımlamayı planladığı ruhun ten kafesinde cehaletten Nirvana’ya yolculuğunu anlatan, yapay zeka ve bilinç konularını içeren bilim-kurgu romanı şeklindeki ikinci kitabının yazım çalışmaları halen devam etmektedir.

© 2017 Kenan Kolday. Tüm hakları saklıdır.

Bu ekitap, Kenan Kolday (yazar) tarafından publitory.com'da yaratılmış ve yazarın kendisi tarafından Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs CC BY-NC-ND lisansı ile (<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/legalcode>) yayınlanmıştır. Bu ekitap dosyası, yazara atıfta bulunmak, içeriği herhangi bir değişikliğe uğratmamak ve ticari amaçla kullanmamak kaydıyla paylaşılabilir. Bu kitabın UUIDsi 08db4626-ee19-11e7-8c68-88e5f7e4d2a4

İÇERİK

- *Giriş*
- *Dünya Kadınlar Günü ve Ezoterik açıdan önemi*
- *İnsanlık tarihinde kadın*
- *Kadın ve Erkeğin Yaradılış'taki Kozmik Yeri*
- *İlahi ve Beşeri Aşk*
- *Dışiden Kadına, Erkekten Adama*
- *Hz. Mevlana'nın Başarısında Kadının Yeri*
- *Sevginin 3 hali "Eros, Philos, Agape"*
- *Leyla'dan Mevla'ya*
- *Kusur Görenindir*

Hayat arkadaşım sarı saçlı meleğime...

Yeni Yıl'ın kutlu olsun

Işığın ve huzurun daim olsun

Bu kitap sana yeni yıl hediyem olsun

Giriş

Hz.İbrahim'e su taşıyan karınca misali ben de kadınlara uygulanan şiddetin her gün arttığı Dünyamızda kadının önemine ve hak ettiği değerine atıfta bulunmak amacıyla bu kısa kitabı yazmak istedim.

Hem bir eş hem de bir kız çocuğu sahibi olan bir baba olarak kadının yegane önemi ve değerinin altını çizmek istedim. Zira kuş tek kanatla uçamaz ve ne kerken kadın olmadan ne de kadın erkek olmadan uçamaz. Sadece uçtuğunu sanır. Zira beşeri aşkı bilmeyen İlahi Aşk'ı bilemez.

“Cennet annelerin ayakları altındadır” derler ya işte, kadının anne olarak değerini bu kadar güzel anlatan başka bir cümle kullanılamaz herhalde. Yaradılış gereği bir erkeğin hiçbir zaman veremeyeceği **özveri, sevgi, feragat ve fedakarlığı hiçbir koşul öne sürmeden, karşılık beklemeden** yapan kadınlarımız olmasa bugün dünyada 7 milyar insan olamazdık.

Yakın zaman önce internette dolaşan bir iş görüşmesi vardı. Bir iş var ve birçok kişi ile kadın a da erkek ayırt etmeden iş görüşmesi yapıyorlar. İş 7/24 devam eden bir iş. Ne fazla mesai var ne de baz ücret. Devamlı çalışma, devamlı yüksek tempo. Ne de bir takdir beklentisi var. Her görüşmeye gelenin yapmayı reddettiği bu parasız ve yüksek tempolu bir işin ne olduğunu iş görüşmesi sonunda anlıyorsunuz... ANNELİK.

Dağın taşın kaldıramadığı yükün bahşedildiği yeryüzünün halifesi olan insanın bu büyük yüküne ek olarak bir de kadına annelik vazifesi ile yüklenen o kutsal analık yüküne bakar mısınız? Kadın dünyanın temellerini tutan Atlas gibi büyük bir görevi taşıyor.

Evren zıtlıkların medcezirine sahne olan bir tiyatro. Bu tiyatronun yegane amacı ise ten kafesindeki ruhun olgunlaşarak kaynağa geri dönmesi. Aynı okyanustan ayrılan damlanın bir süre sonra okyanusa geri dönmesi gibi. Aslında damla okyanustan hiç ayrılmadı ve geri dönmedi, ancak bu damlanın saplanıp kaldığı ve Öz'ünü unuttuğu bir illüzyondan başkası değil.

Tüm evren zıtlıklar üstüne kurulu olduğuna göre Dünyamızda da kadın ve erkeğin birlikteliği hem doğal içgüdüler hem de ontolojik olarak bir gereklilik. Biri olmadan diğer anlam kazanmıyor aynı sıcak olmadan soğğun anlaşılamayacağı ya da kötü olmadan iyi bilenemeyeceği gibi.

O zaman kadın ve erkek birbirinden ayrılmaz iki unsur bu yaşam tiyatrosunda aynı atomun çekirdeğindeki proton ve nötronlar gibi. Biri diğerine üstün değil, ikisi de eşit. Zira eril ve dişil birbirine zıt uçlar birleşmeden parçalar bütünleşmiyor.

Doğumu her ne kadar kadın yapıyor olsa da ancak ikisi bir oldukları vakit bir başka canın dünyada beden almasına aracı olabiliyorlar. Kadın sadece bir doğum mekanizması değil. Kadın, aşkın aracı, Dünya'daki

tezahürü. Yaradılışı gereği dışa dönük olan erkeğin tamamlayıcısı hatta kadim bilgelik hikayelerinde olduğu gibi bazen de rehberi. Kadın Yüce Yaradan'ın ilahi aşkının beşeri izdüşümü aslında. Tabii ki, anlayana.

“Seçtiğiniz kadın hayattır” adlı bir kısa yazı vardı zamanında yine internette dolaşan. Gül tutan elde gül kokusu kaldığı gibi erkekler de birlikte olduğu kadının ruhani ve zihinsel kokusuyla zamanla bir olurlar. Zira erkek kendini kadını ile ifade eder çünkü idi ve içgüdüleriyle her daim bir kadın ile kendini tamamlamak ister.

Bu tamamlanma ihtiyacı kadın için de aynıdır, zira evrendeki tüm zıtlıklar geldikleri yüce kaynaktaki tekliği yaşamak için kendini tamamlamak ister ve bu da kadının bir erkekte eriyip kendini bırakmasıdır.

Erkeklerin olduğu ortamda hır gür çok olur ama kadın varsa bir düzen, dikkat ve özen ortaya çıkar. Hem de kadın daha el değmeden. Bir de kadın aşk duyarak bir düzen vermek isterse hiçbir erkek önünde duramaz.

Tarih boyunca nice savaşlar kadınlar için verildi. Nice aşklar romanlara ve hikayelere dönüştü. Aşk olmasa acaba dünyada bu kadar fazla şarkı olur muydu?

Aşk demek, yaşam demek. Ne demiş Sufiler?

**Aşk ile yürüyen sırtında dünyayı taşır! Aşksız yürüyen,
beden diye bir ceset taşır.**

Dünyada aşk ise kadındır, kadınlardır.

Kadın aşkın dünyadaki yansıtıcısıdır. Böyle bir yansıma mekanizması ise eşinden çocuğa tüm aileyi sonra toplumu ve en nihayetinde tüm Dünya'yı pozitif yönde değiştirir.

Bugün psikoloji duyguların en saf hali olan sevgi ve Aşk'ın insan ve çocuk gelişimi üstündeki etkisini artık kanıtlarıyla biliyor. O zaman sevgi veren eli kırmamak lazım.

Sevginin tohumunu barındıran kadın sadece sevgisini vermeye devam etmek için destek ister, yürek ister, anlayış ister. Bize de “yere göğe sığmam, lakin mü'min kulunum kalbine sığarım” sözünü hatırlayarak seven gönle sevgi ile karşılık vermek düşer.

Dünya Kadınlar Günü ve Ezoterik açıdan önemi

08 Mart Cumartesi Dünya Kadınlar günü olarak kutlanıyor.

Ne acıdır ki böyle bir gün aşağıda biraz sonra okuyacağınız o acıklı 1857 yılı 08 Mart günü yaşanan talihsiz ve yüz karası olaydan sonra belirlenmiş. Keşke daha önceden hiçbir nedene gerek kalmadan belirlenseymiş.

Hikaye kısaca şu...

“8 Mart 1857 tarihinde ABD'nin New York kentinde 40.000 dokuma işçisi daha iyi çalışma koşulları istemiyle bir tekstil fabrikasında greve başladı. Ancak polisin işçilere saldırması ve işçilerin fabrikaya kilitlenmesi, arkasından da çıkan yangında işçilerin fabrika önünde kurulan barikatlardan kaçamaması sonucunda 129 kadın işçi can verdi. İşçilerin cenaze törenine 10.000'i aşkın kişi katıldı.

26 - 27 Ağustos 1910 tarihinde Danimarka'nın Kopenhag kentinde 2. Enternasyonale bağlı kadınlar toplantısında (Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı) Almanya Sosyal Demokrat Partisi önderlerinden Clara Zetkin, 8 Mart 1857 tarihindeki tekstil fabrikası

yangınında ölen kadın işçiler anısına 8 Mart'ın "Internationaler Frauentag" (International Women's Day - Dünya Kadınlar Günü) olarak anılması önerisini getirdi ve öneri oybirliğiyle kabul edildi."

Hayat bir oyun, hatta bir tiyatro...

Bu tiyatro ise; **TEKAMÜL** için var; gelişim için var.

Kadın-erkek çatışmaları her evli ya da evli olmayan çiftin başına gelir.

Bırakın flört veya evliliği...

Kız-erkek çatışmaları henüz 4-5 yaşlarında başlar.

Cinsiyet ayrımı yapmaksızın oyun oynayan çocuklar; bir bakarsınız bir yaştan sonra...

"o erkek onunla oynamam", "kötü kız, ben onunla oynamam" gibi ifadelerle kendi cinsiyetlerinden çocuklarla oynamayı seçer.

Şu beni çok güldürür...

O "ben kızlarla oynamam" diyen erkek çocuk, blu çağı ve sonrasında kızların peşinden koşar.

O "ben erkeklerle oynamam" diyen kız, bir erkek onu dansa kaldırsın diye okul balosunda meraklanır.

Bilmez ki herkes birbirine muhtaç, her cins birbirini tamamlar. Öğrenecektir elbet.

Her şeyin BİR olduğu bu evrende sen-ben, biz-siz, kadın-erkek diye bir şey olabilir mi?

Yaradan'ın cinsiyeti olabilir mi? Olmaz tabii ki. O hepsini içinde barındır.

Yaradılıştan bu zamana bu hayat tiyatrosu evrendeki eril-dişil veya daha güzel bir ifadeyle anod-katod ilkelerin oyununa sahne...

Hayatta her tür canlı veya cansız varlık, parçası olduğunu Mutlak Varlık'ın tek ve bütün olması gereği eril ve dişil ilkeleri kendi içinde barındırır.

Bunu en güzel kadim Çin Felsefesi Taoizm'de kullanılan **Yin Yang** sembolü anlatır.

Hayatta zıtlıklar vardır ve her zıtlık kendi zıddını içinde barındırır...

İyilik kendi içinde kötülüğü, kötülük kendi içinde iyiliği barındırır. Zira bir zıt olmadan diğerini anlayamayız.

İşte! Alın size Einstein'ın Rölativite Teorisi'nin ezoterik yansıması.

Daha da güzeli... **hayat zıtlıkların dansına sahnedir** ki;

Bu dans bir zıt kutuptan diğerine gidip gelen bir sarkaca benzer... yani hayat döngüseldir.

Ey TAM ve BÜTÜN olmak isteyen kendini bilme yolcusu!!!

Yin Yang sembolüne bak ve gör ki;

Tekamül etmek için ÖNCE kendi içine bakmalısın, kendini önce bulmalı, sonra bilmelisin

Ve çıkışın kendi içinde zıtlıkları birleştirmendir.

Onları BİR etmendir. Zira evrende her şey bir ve tektir, görüntüdeki çokluklar aynı şeyin farklı yansımaları ve tezahürleridir.

Bu da kendi içindeki zıt unsuru keşfedip özümsemele olur.

Bu yüzden bir kadın için erkek tamamlayıcıdır; erke de kadının tamamlayıcısıdır

Bir söz vardır...

“Çeliğin sınavı ateşle, erkeğin sınavı kadınla olur” diye...

İşte bu misal, her şey zıddıyla test edilir ve bir üst basamağa gelişimi tetiklenir.

Bu yüzden bil ki;

- **hayatta ne yaşıyorsan, karşında hangi zorluk varsa, çevrende ne tür insan varsa...**
- **kişiler, durumlar, olaylar ve koşullar senin içindir...**
- **senin gelişimin içindir, seni sana buldurmak içindir.**

O sınavı aş ki bir sonraki sınav daha zor yerden ve daha büyük gelmesin.

İşin başı **KABUL...**

Her şeyi ve herkesi **olduğu gibi kabul** etmek.

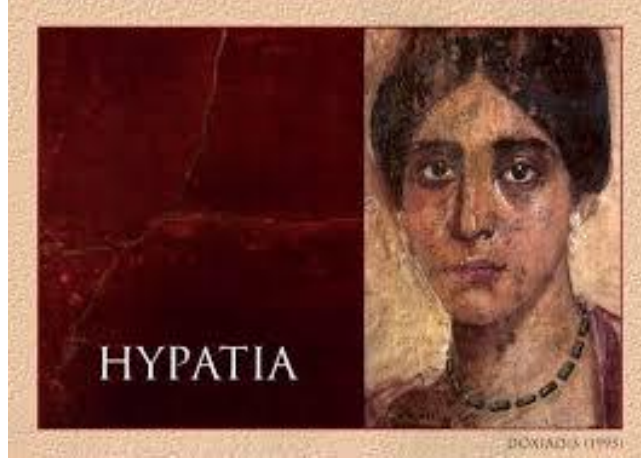
Farklı düşünebilirsiniz, ama farklı düşünenlere saygı duyacak ve kabul edeceğiz.

Zaten başka türlü yapabilseler başka davranırlardı. O da onların sınavıdır.

Bu yüzden kadın-erkek hepsi kendi içinde muhteşem güzellikler, zenginlikler ve potansiyeller barındırır.

Sen, sen ol, hayatın mesajlarını oku ve koluna taktığın hayat arkadaşından öğren.

Olduğu gibi kabul et ve öğren...çünkü her Şey gelişim için vardır.

İNSANLIK TARİHİNDE KADIN

Yeni bir yılda tekrar **Dünya Kadınlar Günü**'nü kutluyoruz. Bir de **Anneler Günü**'nü kutluyoruz. Ancak senede 2 gün başımızın tacı olan kadınlarımızı hatırlamak yetmez.

Gelin bana katılın ve tüm bu hafta boyunca sadece bir gün değil, tüm hafta boyunca birbiriyle bağlantılı yazılarla bazı sentezler yapalım.

Binlerce yıl önce insanlar henüz **avcı-toplayıcı** toplumken erkekler gündüzleri ava çıkar avlanır, kadınlar ev ve köy işlerine bakarmış. Ne kadın erkekten, ne de erkek kadından üstünmüş. Herkes sadece kendi görevini yaparmış toplumda ve aile hayatında. İşte bu zamanlar insanlığın inanç açısından **ana-erkil** dönemleriymiş. Zira avcılık yapan, gerektiğinde savaşa giden erkeklere kıyasla kadınların...

“neden buradayız?”...

“tüm bunlar niye var?”...

“nereden geldik, nereye gidiyoruz?”...

“her şeyin bir başlangıcı ve yaratıcısı var mı?” ...

“Doğa nasıl işliyor?” vb gibi bir çok soruları sormaya daha fazla zamanları ve imkanı varmış. Ve kadınların onları **doğa ve kozmik bilinç ile daha kolay irtibatta kılan sezgisel zekalarının** erkeklere göre daha gelişmiş olması onları hayatı ve gizemlerini aramaya itmiş. O zamanlardaki inanç sistemi de **Tanrıçalar** üstüne kuruluymuş. Anadolu’muzdaki **Kibele** bunlardan sadece birisidir.

Ancak zamanlar mitolojik tanrıların ortaya çıkması ve özellikle Tek Tanrı inancının filizlenmesiyle birlikte Tanrı figürü erkeklik ile ilişkilendirilmiş ve bu dönemle birlikte inanç anlamında insanlık **ata-erkil** döneme geçmiş. Bu dönemlerde şehir devletlerinin yükselişi ve çöküşleri arasında kadının yeri daha çok erkeğin yanında iyi bir eş ve ailenin bakımına gerilemiş.

Hatta kadınlar açısından insanlığın yüz karası dönemler de yaşanmış. Özellikle bugünün modern Avrupası, **1000 yıl süren Orta Çağ’ın o karanlık dönemi** sonlarında katı teolojinin ağırlığıyla sadece cadılık suçuyla 500 bin kadını işkence edip, yakmış. Sadece bir cadılık suçuyla veya iftirası ile bile kadınlar öldürülmüş. Hatta kız çocukları bile. Ama dürüst olmak gerekirse gücünün ayakta kaldığı, Patristik felsefenin Hristiyan inancını dogmalaştırdığı o dönemlerde kadınlar kadar erkekler de inanç savaşlarında ölmüş, gitmiş.

Bu gibi kadına dair sakat inançlar ata-erkil dönem boyunca kadına birçok darbe indirmiş. Bazen çocukları kaçırdığı rivayet edilen **Albastı İblisi** gibi kötü metafizik güçler ile ilişkilendirmişler kadını. Bazıları Adem’in Havva’dan önceki ilk eşi olduğu Tevrat’ta yazılan **Lilith’in** Adem’i reddedişini kullanarak kadını salt cinsel şehvete hapsetmişler.

Kısacası, ya kötü gizemli güçleri kadına atfetmişler, ya da cinselliğin kötü yönüyle kadını baştan çıkararak bir varlığa indirgemişler. Maalesef

kadını bir eşyaya, metaya indirgeme çabaları onu kendi eşdeğeri olarak görmek istemeyen güç zehirlenmesi içindeki erkeklerin bir işgüzarlığıydı. Kadını kapatan, onu indirgeyen güç dengesini kendi yönünde bulan ve bunu korumak isteyen erkek egosunun hakimiyeti ve korkaklığıymış.

Ama şu da bir gerçek ki, güç adına binlerce yıldır dünyada verilen mücadelelerde sadece kadınlar değil, erkekler ve çocuklar da baskı ve zulüm gördü.

Ancak binlerce yıllık Türk kültürüne baktığımızda kadının erkeğin yanında eş değeri olarak yer aldığını görüyoruz. Ta ki din ve devlet işleri birbirine karışincaya dek. O zamana dek kadın obalarda sözü geçen, sözü sorulan ailenin ve toplumun olmazsa olmazıymış. Ana kavramı ulu, bilgelik içeren, insanın içini eriten bir kadının sembolüymüş. Obalarda kağanların annesi ve eşlerinin sözleri sorulur, dinlenirmiş. Kadın erkekle, erkek kadınla yarışmaz, birbirini tamamlarmış. Kadın da erkek de kendi görevlerini bilir ve birbirlerini tamamlayarak obanın bütününe, obanın hayrına çalışırlarmış aynı evrende parçaların bütününe hayrına vazife yaptığı gibi.

Özellikle Orta Çağ'ın son dönemlerinde yeni yeşeren ve baskı ve zulüm altında kıvranan insanlara nur saçan Tasavvuf kültürü etkisinde o zamanlar erkekler alp ve erenmiş. Yani hem kahraman ve yiğit bir savaşçı, hem de bilgeymiş. Kadınların hakkını savunur, onları eş, ana, çocuk olarak baş tacı yaparlarmış. Kadınlar da sadece güzel zamanlarda değil, zor ve karanlık günlerde bile sonuna dek erkeğinin yanında duran bir kuşun onu uçuran diğer kanadı gibi erkeğini onu tamamlarmış.

Lütfen bu anlatımımı geyşalık ile karıştırmayın. Amacım kadının ve erkeğin her ne kadar ayrı cinsiyette insanlar olsalar da hayatın birbirlerini tamamladıkları sürece güzel olduğunu anlatmak istemem.

Zaten yaratılış da bunun üstüne kurulu değil mi? Sonraki yazım bu Kozmik Dans üstüne olacak.

KADIN ve ERKEĞİN YARADILIŞ'TAKİ KOZMİK YERİ

Tanrı'nın cinsiyeti yok. Yani ne eril ne de dişildir çünkü beşeri bir varlık değildir, ama her ikisini de içerir, çünkü **zıtlıkların mutlak birlikteliğidir**, mutlak tekliktir.

Evrende tüm yaratılış O'nun mutlak tekiliğinin önce eril-dişil, anod-katod, iyi-kötü, güzel-çirkin vb gibi zıtlıklar halinde tezahür etmesi ve bu zıtlıkların birbirleriyle etkileşimleri sayesinde farklılıkların, yani çokluk ortamının, ortaya çıkmasıdır.

Tüm bu yaratılış varlıklarının tekamülü için. Bu farklar ve farklılıklar sayesinde ki, böylece evrende sonsuz ihtimalde tekamül ortamları yaratılabilir. Çokluk içindeki farklılıklar aslında beşeri insan akılını algıladığı gibi korkulacak, tehdit sayılabilecek şeyler değil, aslında ölümsüz olan ruhun ten kafesinde madde ile imtihanı için fırsatlardır.

Bu imtihanlar sayesinde madde aleminde beden içinde ruh tekamül eder.

Mutlak teklikten farklar alemine geçiş önce bir **involüsyon** (ters evrim ya da seyri nuzuli) ile başlıyor ve **evolüsyon** yani evrim ile atılan tüm zarlar geri toplanarak bütüne geri dönüyor. Kartlar sonsuz kombinasyonlarda dağılıyor ve toplanıyor.

Kozmik bir kalp atışı gibi.

Her şey mutlak tekillikten, mutlak birlikten çıktıysa, o zaman Yaradan'ın yarattığı her şey kendi için zıtları barındırır. Kadim Çin dini Taoizm'in ünlü sembolü olan Yin Yang da bunu sembolize eder. İyinin içinde kötü, kötünün içinde iyi vardır. Yani, zıtlıklar kendi içlerinde zıtlarını barındırır ve bu zıtlıkların dengesi ile döngü ile tamamlanır.

İnsan hayatında da kadın ve erkek işte böyle birbirini tamamlar. Hiçbiri bir diğerinden üstün ya da eksik değildir ve de olamaz. Yaradılış da böyle bir eksiklik veyahut fazlalık diye bir şey yok.

Nasıl olsun ki? Yaradılan, Yaradan'ın parçası olduğuna göre nasıl olsun ki?

“Mümin müminin aynasıdır” yazar Kur'an-ı Kerim.

Yani insan insanın aynasıdır. Bu dünyada insan insanın şeytanıdır da, meleğidir de. Her birimiz bir başka insan ile sınanır, imtihan ediliz. Hepimiz birbirimizin güzelliklerini de kusurlarını da birbirimize AYNA tutarız.

Neyle sınanırız? Eksikliklerimizle.

Ruhun beden içindeki tekamülü kaderi planındaki eksikliklerinin bu dünyada tamamlamasıyla ilişkilidir. Her ne yaşıyorsak, bizi bize yansıtmak içindir. Hem güzel hem de çirkin olan her şeyi bize yansıtmak için tüm olaylar, tüm insanlar bize aynadır.

Kadın erkek ilişkilerinde de hem kadın hem de erkek birbirleriyle sınanır. Evlilik ortamı en zor sınavlardandır. “Çekim yasası” dediğimiz şey ne istediğimizi değil, neyse, kalben ne düşünüyorsak onu çekmemizden başka bir şey değildir.

O yüzden düşüncelerimize Mahatma Gandhi’nin dediği gibi dikkat edelim. Zira “**neyi istiyorsan sen osun**” sözüyle Hz.Mevlana’nın işaret ettiği gibi dilimizden dökülenler aklımızdaki ve kalbimizdekilerin dışa taşmasıdır. O yüzden eşimizde neyi olumsuz görüyorsak, bilelim ki bizde olanı görüyoruzdur. Çünkü insan kendisine sorun olan şeyi bir başkasında fark eder ve görür.

İLÂHİ ve BEŞERİ AŞK

Düşünün eşinizi ilk sevdiğiniz, ona sırılıklam aşık olduğunuz o ilahi anları. O anlarda sanki zaman durmuştu. En küçük bir dokunuş bile sanki size ve kalbinize ilahi bir dokunuştur. Her onu düşünmeniz sizi gülümsetir, kalbinizi taşıyordu. İşte o zamanlarda, cicim aylarında hiçbir şeyi sorun etmez, sorun görmezsiniz.

Görmezsiniz, çünkü sırılıklam aşkıktınız. Sevginizin ışığı tüm gölgeleri aydınlatırdı çünkü. İşte bu yüzden **hakikaten seven insan kusur görmez**, göremez. Mutasavvıfların, dervişlerin, velilerin ve bilgelerin bahsettikleri her şeyde güzellik görmek, olanı olduğu gibi kabul edip sevmek işte budur.

Ancak onların bahsettikleri bizlerin karşı cinse duyduğumuz **EROS** denilen o aşk değildir elbet. Onlar **İlahi, Sonsuz, Mutlak ve Bir olan Allah'a olan aşktan**, yani Antik Yunanlıların **AGAPE**, Yunus Emre'nin **İŞK** dediği şeyden bahsetmektedirler.

EROS Leyla ise, AGAPE Mevla'dır kısacası. EROS, yani beşeri aşk, ilahi aşkın tatbikidir.

Her iki aşkın da amacı vuslattır yani kavuşmak. EROS bir kadının bir erkekte, bir erkeğin bir kadında aşkı bulması ve onunla fiziken, zihnen, manen bir olmasıdır. Sanki yaratılış ile ortaya çıkan zıtlıkların uzlaşması ve İlahi birlikteliğin beşeri izdüşümüdür.

AGAPE ise Leyla'dan Mevla'ya geçmektir. Yani, çapayı Mutlak, Bir, Bütün ve Tek olan Allah'a atmaktır. Her varlıkta, her olayda, her insanda O'nu görmek, **Yaradılanı Yaradan'dan ötürü sevmektir.** İşte bu **öyle büyük bir sevgidir ki, öğle güneşi gibi ışığı tüm gölgeleri aydınlatır.** Tüm kusurlar ortada kalkar.

Her şeyin sevgi ve ışık olduğu, her olayın kişiyi tekamül ettirmek için olduğu bu dünyada, her şey hayırdır, her şey güzeldir.

Ancak Leyla'dan Mevla'ya geçmek, tüm yaşamı terk edip geride bırakmak değildir. Dağda bir mağarada ermek değildir. **Şehrin ortasında, tam da göbeğinde, tüm hayat sınavları, acı ve ıstırapları içinde aşkı bulmaktır.** Leyla'yı bırakmadan ama putlaştırmadan Mevla'ya geçmek demektir.

Tüm bunları kısaca hayata dair bazı örneklerle somutlaştıralım isterseniz...

İnsan eşiyle ne yaşıyorsa o anki ruhsal gelişiminde aşması gereken bir basamak için yaşıyordur.

İsterse o kişiyi ve ortamı terk edip gitsin, eğer o sorunu ve imtihanı aşmıyorsa bilsin ki isimler, kişiler, dekorlar, mekanlar değişecektir ama sınav devam edecektir. Ve sınav öğrenilmedikçe daha zor imtihanlarla kişiyi sınavacaktır; ta ki kişi öğrenene dek.

O yüzden amaç eşlerin aynı yastığı paylaştığı eşini sorgulamak, suçlamak, kopmak olmamalı, tam tersine "bu yaşananlarda bana hayatın mesajı ne?" diye sorup, anlamaya çalışarak o sınavı geçmektir.

İnanın her aşılmayan sınav insana atılıp unutulmuş bir bumerang gibi beklemediği bir an beklemediği bir şekilde ve zor yerden dönecektir. Çünkü hayat maddesel olandan ötedir.

Görünen görünmeyenden tezahür eder der kadim öğretiler. Hepsi bir sınavdır aslında. Eşler birbirlerinin en zor imtihanıdır, çünkü aradaki duygular ve kırılmalıklar çok güçlüdür. Ama kişi kendini bilir, kırılmalık olmaz ve her sorunla yüzleşip, konuşarak, güzellekle sorunları halledebilirse, sadece kendisi değil birlikte tekamül eder ve o evliliği cennete dönüştürür.

Evli kişiler bağımlı değil bağılıdır. Tepki değil karşılık verirler hayata ve birbirlerine.

Tek bir hayatları vardır bu bedende ve bu bilinçte ve bunu bilerek birbirlerini olabildiğince çok severler, ama birbirlerinin kendileri olmak, hayallerine ulaşmak, kendilerini gerçekleştirmek için özgür de bırakırlar. Hatta hayallerine ulaşmalarında desteklerler.

Engelleri birlikte aşarlar. Ve kendilerini gerçekleştirdikçe hazdan mutluluğa ve sonra da huzura kabul, şefkat, iman ile geçerler. Bu noktada artık Leyla biter, Mevla başlar. Yani Eros'tan Mevla'ya geçilir evlilikte. Eros hala vardır, ama Mevla'ya geçmek ile coşar. Eros'u bırakmak gerekmez.

O yüzden her soruna takılmamalı insan ve sorunları sevdiği ile aşmalı. Ama kırmadan, incitmeden.

“Tasavvuf nedir?” diye sormuşlar dervişe. Derviş demiş ki “**Tasavvuf incitmemek ve incinmemektir.**” İşte ikili ilişkilerde de budur cevap bence.

Cevap denge ve hatta **dinamik dengedir.**

Denge hayatın gelgitinde bozulacaktır elbet ama önemli olan dengeleri değişen koşullar karşısında tekrar tesis etmektir. Bu da dinamik denge yasası olarak geçer.

DİŞİDEN KADINA, ERKEKTEN ADAMA...

Modern zamanda artık kadınlar “çevrede doğru dürüst erkek yok” diyorlar, erkeklerse “doğru düzgün kadın yok diyorlar”.

Bu nasıl bir tezattır bilinmez. Bana göre Dünya'nın yeni bir insanlık hatta bilinç çağına girdiğinin konuşulduğu bu dönemde ata-erkil dönemin de sonlarındayız. Muhtemelen ana-erkil ve ata-erkil dengesi zamanı artık. Zaten birçok bilinen şeyin sorgulandığı bu dönemde ata-erkil toplumların da sorgulanmaması olamaz.

Bilgi toplumunun ortaya çıkmasıyla birlikte kadınların iş gücüne katılımı da arttı. Olması gereken de buydu. Nasıl bir beynin sağ ve sol lobu birlikte çalıştığı zaman beyin tam be bütün olabiliyorsa, Tanrı'nın kadın ve erkek diye farklı cinslerde yarattığı ama özünde küçük farklarla genetik, bilinç ve duygu olarak aynı yarattığı insan iş hayatında da birbirini tamamlamadığı sürece gerçek başarı sağlanamaz.

Kadının iş hayatına girmesiyle önemli bir kavşak geçiliyor. Bu zamanda artık kadınlar kendi maddi özgürlüklerini tesis ettikçe, kendilerini gerçekleştirmek için daha çok imkanlara sahip oluyorlar. Daha çok imkanlar ve özgürlükler ata-erkil dönem boyunca geride kalan kadınların kendini bulması için büyük fırsatlar sunuyor.

Ancak değerlerin yozlaştığı, ilkelerin ayaklar altına alınmaya başladığı bu modern zamanlarda **hız, haz, tüketim** toplumlarının gelişimi içinde kadın kadınlığını, erkek erkekliğini unuttur oldu. Şekilsel ve anlık hazzal

unsurların kolay elde edilen cazibesi bu bozulmanın tetikleyicisi bana göre.

Çünkü tüm internet çağının bilgi birikimi ve bolluğuna rağmen gerçek bilgiye ve bilgeliğe ulaşmak artık eskisinden de zor. İnsanlar karşılıklarına çıkan yardım ellerini bile şüursuzca büyük bir cehaletle kırıp sonra da “Allah’ım neden bana bunları yaşatıyorsun” diye yakarabiliyor riyakarca.

Cehalet, gereğinden fazla bireycilik, maddesel olana düşkünlük, hazzı mutlulukla karıştırmak, sadece bu Dünya’yı düşünerek yaşamak, kendine ve hayata dair farkındalık sahibi olmamak, eylemde akıl ve bilgelikten ziyade daha çok sadece gücün hakim olması, adap, edep, ahlak kurallarının artık önemini yitirmesi gibi ve benzer sebeplerde dolayı artık kadından çok bayanın olduğu, adamdan çok erkeğin olduğu bir zamanda yaşıyoruz.

Maddesel yaşamın insanı içine çekip öğütüşüdür bu.

Ancak, Tanrı suretinde ve eşsiz bir potansiyelle yaratılan insan kendi ışığını yine kendi içinde saklamaktadır.

Bayezid Bistami’nin dediği gibi **“kaldır kendini aradan, çıksın ortaya Yaradan”**.

Yani kendimize dair farkındalık kazandıkça, kendi maskelerimizi bulup, görüp anladıkça ve **kendi tavşan deliğimizden egomuzun merkezine maskelerimizi bir bir kaldırarak yolculuk** yaptıkça kendi içimizde saklı olan hazineleri ve ışığı bulabiliriz. Hepimizin etki alanında ve imkan sahibi olduğu bir güç bu. Tek yapmamız gereken kendimize **AYNA** tutarak işe başlamak.

Bayan ve erkek olmak her iki cinsin doğal genetik kodu gereği. Ancak dişiyi kadın, erkeği adam yapan genetik kodu değil kişiliğidir. Nasıl derler **“insan kapıdan girdiği gibi ağırlanır, karakteriyle hatırlanır”**.

O yüzden artık uyanma vaktimiz geldi. Gerçekten değerlerin hakim olduğu bir toplum yaratmak ve çocuklarımızı böyle bir ortamda büyütmek istiyorsak hemen, şimdi hakiki bir insan olmaya gayret etmeliyiz.

Hesaba çekilmeden evvel kendinizi hesaba çekin diyor Mevlana.

Bu şekilde **dişiden, kadına ve hanımefendiye ve erkekten, adama ve beyefendiye** gelişim sağlayıp, insan olmanın hakiki vasıflarıyla daha mutlu, huzurlu bir yaşam sürebilir, ışık saçabiliriz.

Hz. Mevlana'nın Başarısında Kadının Yeri

"Kişi güneşe yüzünü döndü mü, gölgesi arkasında kalır. Artık o nereye giderse gitsin, gölgesi hep peşinden gelir. Lâkin kişi güneşe arkasını dönerse, gölgesi hep önünde kalır. Ne kadar ugraşsa da gölgesini yakalayamaz. İşte bunun gibi, insan, Allah'a yüzünü dönerse, mal-mülk, aile ve çoluk çocuğu aynı gölgesi gibi onun peşinden koşar. Fakat kişi Allah'a arkasını dönerse o kişi mal ve iyalim peşinden ne kadar koşarsa koşsun, gölgesini tutamayacağı gibi onlara nail de olamaz."

Mevlana Celaleddin Rumi

Mevlana'nın hayatı, eserleri, öğretisi ile ilgili çok şey yazıldı yıllar boyunca. Hepsi de Mevlana'nın ne denli büyük bir gönül, bir hal erbabı olduğunu teyid eder. Ancak konuşulmayan bir şey vardır ki, bunu söylemeden geçemeyeceğim. "Her başarılı erkeğin arkasında yatan" kadını da unutmamak lazımdır.

Mevlana iki defa evlenmiş. İlk eşi Gevher Hatun ölünce, Mevlânâ Konya'da ikinci kez Gera Hatun ile evlenmiş ve ondan Muzafferettin

Alim Çelebi adında bir oğlu ve Fatma Melike Hatun adında bir kızı olmuştu. Mevlânâ'nın soyundan gelen Çelebiler, genellikle Sultan Veled'in oğlu Feridun Ulu Arif Çelebi'nin torunlarıdır; Melike Hatun torunlarıysa Mevleviler arasında İnas Çelebi olarak anılır.

Sokrates'e sormuşlar evlenelim mi?" diye. "Kesinlikle" diye cevap vermiş büyük üstad. "Ya mutlu olursunuz, ya da filozof" diye de sözlerini tamamlamış.

Evlilik inanılmaz harika ve kutsal bir kurum. İnsan tekamül açısından da çocuklarıyla birlikte ileriye götüren bir kurum bu. Bence evlenmemek ve çocuk sahini olmamak büyük bir kayıp. Bu kurumda hem mutlu hem de filozof olmak bence mümkün ve Mevlana'nın evlilik hayatına dair fazla bir bilgim olmasa da tahminen kendisinin bunu başardığını düşünüyorum. Zira Mevlana gibi bir insan ile yaşamak çok fazla takip eden, ziyaret eden demek. Geç saatlere dek süren sohbetler demek. Bazen uzun zaman süren "**Seyri Süluk**" yolunda tefekkür dolu günler demek.

Şems Tebrizi ile karşılaşması sonucu çeşitli kaynaklara göre 40 gün ile 6 aydan süren halvet demek ve hatta her ikisi için çıkan dedikodu ve laflara aldırmamak demek. Kolay değil. Her kadın bu durumu yönetemez. Osmanlı kadını demek, belki de budur.

Zira düşünsenize Mevlana'nın eşleri dırdır eden ve adamın başını yiyen kişilikler olsaydı ne olurdu adamın hali diye. Mevlana'yı desteklemiş ve her an onunla yürümüş olsalar ki, Mevlana bugün bildiğimiz o tüm insanlık tarihine mal olmuş kişi olabilmiş ve öğretisiyle ışık saçabilmiştir. Aile mutluluklarından feyz almış ve onu bir katalizör olarak hayat ideallerini gerçekleştirmek için kullanmıştır diye düşünüyorum. Mevlana'yı hatırlarken yanında duran eşleri Gevher Hatun ve Gera Hatun'ları da bu yüzden unutmamak gerekir.

Hayat dualite ilkesi gereği zıt kutupların dansına sahnedir ve her Şey bu zıtlıkların medceziyle test edilir. Erken ve kadın da evrensel dualite ilkesi gereği zıtlıkların farklı kutuplarını temsil ederler. Ancak amaç bu zıtlıkların uyumlu birlikteliğidir ki, işte bu “vahdet-I vücud” olan teklik noktasıdır. Zıtlıklar dünyasında yaşarken zihnen TEKLİK açasından bakabilmek beşeri mutluluğun sırrıdır zira böyle bir bakış ile her Şeyi olduğu gibi kabul edip, acı ve ızdıraptan kurtulabiliriz.

Bu noktada zıtlıkların birliğini TEKLİK haline dönüŐtürmek için evlilik mükemmel bir kurumdur ve bunu başaran her iki kutbun sinerjisiyle “bir artı bir eŐittir iki”den daha fazlasını elde eder. Modern bilim buna “**sinerji**” diyor. Muhtemelen Mevlana bunu da önceden keŐfetmiŐ olsa gerek.

Sevginin 3 hali

“EROS, PHILOS, AGAPE”

Sevgi ve korku; hayatımızı yönlendiren duyguların 2 hali. Diğer tüm duygular psikologların da bahsettiği gibi bu 2 uç noktadaki duyguların farklı tonlarından ibaret. Tüm diğer duygular bu 2 uç arasında salınımında bulunan sarkacın durak noktalarından başka bir şey değil.

Duygular o kadar önemli ki, ruh doğumla birlikte bedene enkarne olduktan sonra madde hayatına onu bağlayan şey duygular. **Kişilik yazılımımızın** kayıtlarını atan yine duygular. Yaşadığımız olaylara verdiğimiz tepkilerimizi belirleyen yine duygular...

Gelin bugün her şeyin aslında SEVGİ üstüne kurulduğu bu evrende sevginin hallerine değinelim.

Özellikle bugün sevgi üstüne yazmak için bence çok anlamlı. Çünkü bugün, 17 Aralık, yani Hz.Mevlana'nın Hakk'a kavuşmasının, düğün gecesi olan **Şeb-i Arus'**un yıldönümü.

Hepimiz aslında hayatımızda mutluluğu arıyoruz. Mutlu olduğumuzu da sevdiğimiz zaman anlıyoruz.

Mutsuzluk içinde kıvranan insanlar ise sevgi arayışı içinde hayatı kendilerine ve çevresindekilere yaşanmaz kılıyorlar. Kendi **içsel bölünmeleri ve evrensel bütünlükten ayrılıkları** sebebiyle zihnen ve ruhen boşlukta geziniyorlar. Nasıl kurtulacaklarını da bilmedikleri için çocukluklarından beri öğrendikleri standart kişilik yazılımlarının parçası olan **savunma mekanizmalarının ve telafi mekanizmalarının köleliğinde** başkalarına, olaylara ve hayata robot gibi **otomatik tepkiler** vererek yaşadıklarını sanıyorlar.

Peki bu şekilde rüzgarın önünde yaprak misali hayat okyanusunun medcezirinde bir o yana bir bu yana savrulan insan **koşulsuz, karşılıksız, beklentisiz, sebepsiz** sevebilir mi dostlar?

Maalesef sevemez. Hatta koşulsuz, sebepsiz, karşılıksız, beklentisiz bir sevgiyi düşünemez bile. Çünkü **ego** denilen mekanizmasının onu bağımlı kıldığı maddesel dünyanın haz objelerine obsese olmuştur. Kendi obsesyonundan dolayı da diğer insanların başka türlü yapabileceğini düşünmez. Düşünse de kendini acizliğinden sıyırılmaz, çünkü çok ama çok az insan dışında çevresindeki hemen hemen herkes kendisi gibi maddesel dünyaya kendi yarattıkları putlarla bağlanmışlardır. Matrix hayatı tatlıdır onlara.

İşte bu halde yaşayan günümüzün **sürü insanı** sadece haz almak ve kendi ihtiyaçlarını karşılamak için sever.

Sever, çünkü sevgi ihtiyacını gidermek ister.

Çocuk yapar, ama biyolojik ebeveynliğin ötesine geçerek çocuğun psiko-ruhsal ihtiyaçlarıyla ilgilenmez.

Hatta ve hatta çocuğunun ego gelişim süreçlerinden bir haberdar olup çocuğun endokrinolojik olarak geçirdiği süreçteki doğal

mekanizmalarına bile sinirlenip çocuğunun saf, temiz gönlünü kırar. Bilmez ki “**yere göğe sığmam, lakin mü’min kulumun kalbine sığarım**” hadis-i şerifi ile işaret edildiği gibi kalp Allah’ın nazargahıdır. Bilmez ki, kırdığı kalbi belki de O çok seviyordur.

İşe girer ve kendi işinde başarılı olmak için gece gündüz çalışır. Varsa yoksa iş vardır hayatında. İşte olan her şey mutluluğunu etkiler. Bir gün gelir bir anda dalganın tepesinde olan o başarılı sörfçü elindeki yeni haz objesi olan işiyle sorun yaşar ve dünyası başına yıkılır. İşte o noktada kurbanı oynar ve çevresini, hayatı suçlar.

Bir gün evlenir ve çok mutlu olur. Verdikçe almaktadır. Hatta belki de vermeden bile alacağı bir insanla evlenip, hayatı tıkrındadır. Ama zamanla hayat farklılaşır, bakış açıları değişir, iş, aile, çocuk, hayat sınavları, büyüklerin ölümü, hastalıkları, kendi bedeninin yaşlanması vs derken hayatın o bildiği tüm konfor alanlarının değiştiğini görür. Ama değişmek istemez ve direnir. Direndikçe de hayat onu zorlar. Sevdikleriyle sınırlar.

Dostlarıyla artık işinden, gücünden, ailesinden dolayı daha az görüşmektedir. Hayat kavgası içinde kendisini diğerleri de aynı sebeplerle arayamaz ama o suçlamaya başlar. Eski rakı sohbetleri, kafa muhabbetler, kankalık, maçlar yoktur artık. Değişen onlardır ve o eskisi gibi sevilmemektedir.

Bu liste uzar da gider. Bu tür bir sevgi EROS’tur. Beşeri sevgidir yani. Beşeri olduğu için de karşılıklıdır. **Her şeyin zıddı ile aşıkardığı bu evrende** zıtlar değişmeye mahkum oldukları için de bu tür bir sevgi kalıcı olamaz.

Fakat EROS’un bir ötesi de vardır ki, buna antik Yunan’da **PHİLOS** da derlerdi. Yani dostlukta görülen sevgi. Hayat arkadaşlarının sevgisi.

Hani o savaşa bile girseniz yanınızda olmasını istediğiniz türden bir insana karşı duyduğunuz sevgi...

Hani o her gün görüşmeseniz bile bir dakika görüşmenin size yıllar gibi geldiği sohbetlerin yapıldığı o sevgi...

Hani birlikte uzun zaman geçirdiğinizde Şems ile Mevlana'nın hücrelerinden 6 ay çıkmadan yaptıkları ilahi sohbetlerin beşeri versiyonları gibi sabahlara dek süre o sohbetlere sebep olan sevgi...

İnsan sever çünkü sevimlik ister. İlahi aşk ve sevgi gibi karşılıksız ve koşulsuz değildir beşeri sevgi. Ama ilahi ve sonsuz olanın bir pratiğidir de. Evet, maalesef Eros'ta bir karşılık beklentili sahiplenme vardır, ama **Philos'a** geçildikçe gerçekten bir şeye, bir insana varlığından dolayı teşekkür, minnet, adanma, sevgi, aşk, vefa vardır. Philos'ta artık o **kişinin varlığından keyif almaktan dolayı yaşanan bir mutluluk** ve sevgi ortaya çıkar. Philos o yüzden Eros'tan ötededir ve hayat okyanusun büyük dalgaları tarafından yıkılması daha zordur. Eros teknesi büyük, görkemli, ve çok hızlı olmasına karşın büyük dalgalarda yıkılabilir. Çünkü maddi olana bağlıdır, hatta bağımlıdır. Philos gibi değildir. Eros insanın dünyevi olana duyduğu sevgidir. Bu sevgi de muhtaçlıktan, ihtiyaçtan gelir.

Ancak Philos, Eros'tan daha ileri bir sevgi olsa dahi, **Yunus Emre'nin** sarmaşık kelime kökünden gelen "ışık" veyahut "Aşk" ile anlatmaya çalıştığı o İlahi Aşk'tan daha ötede değildir. Eros Aşkını bilmek ise, Philos Aşkını yaşamaktır ama hala Aşkın kendisi olmak, okyanusta erimek değildir. Okyanusa damlanın karışmasına sebep olan sevgi **AGAPE'dir**, yani zıddı olmayan, karşılıksız, sebepsiz, beklentisiz sevgi. Yani, **ilahi sevgi.**

Agape okyanustan ayrılan damlanın tekrar okyanusa döndüğünde yaşadığı sevgi ve mutluluktur. Damla okyanustan ayrıldığında

okyanusun gücünü içinde taşımaktadır ve okyanus damlanın ayrılmasıyla gücünden bir şey kaybetmez. Ama damla ayrılınca okyanusa ait olduğunu, Öz'ünü unuttur gider. Ne zaman kendisinin ve okyanusun aynı özden, sudan oluştuğunu anlar içinde o zaman Ulu Yaradan'ın tüm yaratıklarına karşı bir **sevgi ve kabul** oluşur. Gözlerinin önündeki perde kalkmıştır artık. Okyanus denen o Matrix'in özünü anlamıştır artık. Her olayda, her varlıkta ve her insanda Allah'ı görür ve artık bunu tüm genlerinde yaşar. Hayatın mesajını okur, evren ile uyumlanır hale gelir.

Ve bir an gelir ki artık kendi nefsinde yok olur. Hiç olur. Hz.Mevlana'nın dediği gibi kendi hiçliğini hissederek O'nun varlığına vakıf olur. Zıtlıkların hakim olduğu **evrende her şey zıddı ile aşikardır** ve insan da hiç olduğu zaman, mutlak ve sonsuz olanın varlığını anlar. İşte o an öyle bir şey olur ki, insan kendi fakirliğini ve acizliğini hisseder. Kendini binlerce yıldır evrenin merkezine koyan insan, bilim yolunda kat ettiği o muazzam başarılarla BEN diyen insan, artık kendisinin olmadığını, her şeyin bir yanılısına olduğunu, yaşam tiyatrosunda kendi oyununu yazan bir oyuncu olmasına karşın bu tiyatronun sahibi ve oyunun editörü olmadığını anlar.

Ancak bu bir acizlik değil, okyanusun ait olduğu Öz'ünü hatırlamasından gelen bir mutluluk ve Aşk'tır. Philos'ta **çokluktaki tekliği (e pluribus unum)** tecrübe eden kişinin artık tüm genlerinde, her aldığı nefeste bu tekliği yaşamasıdır AGAPE, yani ilahi Aşk.

Damlanın okyanusa karışması, kendi nefsinden vazgeçmesidir bu. Yine Hz.Mevlana'nın bal içine düşen arı ile remzettği gibi arı balın içine düştüğü zaman artık hareket edememe halidir. Artık arının tüm hareketleri balın hareketleri olmuştur. Ancak arı hala arıdır ve ortadan kaybolmamıştır ama artık teslimiyet ile balın hareketine uyumlanmıştır.

İşte Aşk-ı İlahi'yi yaşayan insan da artık O'nun gözü, eli olur. O insanın sesi, O'nun sesi, sözleri O'nun sözleri olur. Bu hikayeyi arının içine düştüğü bala mecburen uyumlanması olarak değil de hikayenin manasına bakarak olursanız çok şey ifade ettiğini görürsünüz.

EROS Leyla ise, AGAPE Mevla'dır kısacası. EROS, yani beşeri aşk, ilahi aşkın tatbikidir.

AGAPE Leyla'dan Mevla'ya geçmektir. Yani, çapayı Mutlak, Bir, Bütün ve Tek olan Allah'a atmaktır. Her varlıkta, her olayda, her insanda O'nu görmek, **Yaradılanı Yaradan'dan ötürü sevmektir.** İşte bu **öyle büyük bir sevgidir ki, öğle güneşi gibi ışığı tüm gölgeleri aydınlatır.** Tüm kusurlar ortada kalkar.

Her şeyin sevgi ve ışık olduğu, her olayın kişiyi tekamül ettirmek için olduğu bu dünyada, her şey hayırdır, her şey güzeldir.

Ancak Leyla'dan Mevla'ya geçmek, tüm yaşamı terk edip geride bırakmak değildir. Dağda bir mağarada ermek değildir. **Şehrin ortasında, tam da göbeğinde, tüm hayat sınavları, acı ve ıstırapları içinde aşkı bulmaktır.** Leyla'yı bırakmadan ama putlaştırmadan Mevla'ya geçmek demektir.

Dilerim ki, hayatı sunduklarını putlaştırmadan koşulsuz, sebepsiz, karşılıksız severek cenneti yaşarken bu dünyada tesis edebiliriz.

Leyla'dan Mevla'ya

En büyük başarıları elde etmene rağmen övgü değil, sövgü alsan bile...

En güzel yaptığın işlere takdir değil, eleştiri gelse bile...

Çevrenden kabul değil, ret görsen bile...

Seni adalet değil, haksızlık bulsa bile...

SEN YİNE DE SEN OL... Kendin ol.

Çevrendekiler eğri ot diye sen eğri olma.

Taptuk Emre'nin dergahında pişen Yunus Emre gibi **dergaha eğri odun sokma**; işini en iyi şekilde hakkıyla yap.

Kimseye gönül koyma...

Kimseye öfke duyma...

Keşkelerle pişmanlığa bulanma...

Hayal kırıklıklarıyla aklını ve gönlünü yorma...

Yapamadığın şeyler ve pişmanlıkların için gündüz düşleri kurarak aklını zehirleme...

Değiştiremeyeceğin şeyler için üzülüp kendine dert, tasa yaratma...

Sen yine sen ol, **her şeyin Allah'tan geldiğini bilerek hayatın sana mesajlarını anlamaya çalış**

Sen olaylara, kişilere değil, sadece kendi gelişim yoluna bak. Kendi tekamülüne bak.

Her koyun kendi bacağından asılır misali, **herkes beşeri yaşamda kendi tekamülünden sorumludur.**

Kişi eksiklikleriyle sınanır, bu yüzden sana gelene razı ol. Ne oluyorsa olması gerektiği gibi oluyordur. Ve O'dan geliyordur.

Gelene, olana razı ol ki, acı ve ıstıraptan kurtulasın.

Ve o zaman **Allah'ta sana razı** olur ve sen de O'nun dostları arasına katılasın.

İşte o zaman Leyla'dan Mevla'ya geçersin...

İşte o zaman maddeden manaya geçer, aşk şarabını içersin...

İşte o zaman **fenafillah** mertebesine yükselir, yüce Mevla'nın tüm tezahürlerine hayret ederek **bekabillah** yolunda ilerlersin.

Kusur görenindir

Önüne bak da bir düşün hele

Olabilir mi kusur bu saat gibi işleyen evrende

Sanır mısın ki olanlar oluyorlar rasgele

Bir anlasan korkarsın düşünmekten böyle alelade

Görünenden fazlası var bu “kainat-ı muazzama”da

Akıl ve kalp gerek olan biteni anlamaya

Görünen var olabilir mi ihtiyaç olmadan bir düzen kurucuya

Sen bu yüzden iman et kadere, düzene ve Yaradan’a

Nereye bakarsan bak O’ndan başkası yok aslında

Suretler diye gördüklerin aslında bir yanılsama

Yanılsamaya takıldıkça düşersin kanıksamaya

Sanırsın gerçek bu yaşadığın rüya

İşte böyledir bu rüya

Alır götürür aklını sen suretlerin ardına bakmazsan hala

Suretler Hakk'a aynadır anlayana

Ayna tutuldukça sana varacaksın Yaradan'a

Her şey O'nun farklı tecellileri ise eğer

Tüm bu kozmik tiyatrodakiler mucizeymiş meğer

Kötülük ve iyilik hepsi aynı madalyonun farkı yönleriymiş meğer

Sen bunları bir görmek iste zıtlıkların birliği sana aşikar olacaktır iste
yeter

Her şey mucize ise evrende kusur olur mu bir düşün hele

Tüm görünen mevcudat O ise, olabilir mi acaba kusur bu evrende

Soruyorsun o zaman tüm bu oyun niye diye

Parçalar tekamül etsin, kendilerini hatırlayıp Bir olarak ana kaynağa
dönsün diye

Her şer oyun ten kafesinde tekamül eden ruha

Sen, sen ol suretlere ne engellere takılma

Sakın ola bir mucize olan var oluşta bir kusur arama

Cennet olur dünya kusur araman bitip sen huzura varınca

Beşeriz hata yapacağız elbet

Yeter ki hata yapınca hemen fark et

“Kusur görenindir” diye hatırla olanı olduğu gibi kabule meylet

Sen kabul ettikçe her yer olacak sana cennet